

MOJE MISLI, MOJ DAR

Ko vesel sem
se počutim, kot da pravljico bi pel.
V mojem umu se pesem prevrti,
v moji glavi se zvrtili,
v pravi zabavi zlobe nikoli ni.

Ko strah me je,
srce moje kar ustavi se.
Zdaj se nič več ne vrtili.
Le kaj me lahko sedaj razvedri?
Ko strašno vse se v meni prebudi
se s prijatelji takoj vse spremeni.

Ko sem jezen
se iz mojih ušes para kadi,
da še jeza jeze se boji,
za kričanje veliko prostora ni.
Ni dolgo, ko od silnih čustev jok vse zavore sprosti.

Ko sem žalosten
solza iz mojih oči mi spolzi,
a potem jokati začnemo v družini kar vsi,
takrat le moj glavni junak,
plišasti levček lahko me pomiri.

Matic Golob, V
OŠ „Fram“, Fram